

νίαν, οἱ δὲ πράξαντες ἔτι νὰ ἐκακούρησαν διὰ Φθόρου, καὶ διὰ τὴν Ἐπίβουλον, καὶ Φιλάδικον Διάθεσίντων, καὶ ὄχι διὰ Δικαιοσύνην.

Ἐκφρασις Ἑλεγειας.

Ἡ δὲ Ἐκφρασις τόσον τῆς μετὰ τὴν Κηδείαν, ὅσον καὶ τῆς διὰ Μνήμην Συμφορᾶς συντεθεμένης Ἑλεγειας πρέπει νὰ γίνεται ὄχι Διαλογικῶς ἐκ πολλῶν Προσώπων, ἀλλὰ ἐκ μόνου τοῦ Ποιητικοῦ, τὸ ὅποιον νὰ περιγράφη, νὰ δηγηθῆται, νὰ θρηνηθῆ, νὰ ἐρωτηθῆ, νὰ ἀποκρίνηται, νὰ ἠθοποιῆ παντοίους λόγους, καὶ τὰ πάντα ἐξ ἑαυτοῦ νὰ ἀποδείξῃ, καὶ συμπληρῆ. Καὶ τὸ Πλάτος τῶν τοιούτων Ποιημάτων πρέπει νὰ μὴν ἐκτείνηται καθὼς εἰς τὴν Ποίησιν, καὶ τὰ Δραματικά, ἀλλὰ νὰ εἶναι συντομώτερον. Καὶ ἐπειδὴ πᾶσα Ἑλεγειὰ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ προξενήσῃ Θάμβος καὶ Ἀρέσκειαν, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ κινήσῃ Εὐσπλαγχτίαν, καὶ Δάκρυα· διὰ τοῦτο πρέπει, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐλέχθη, νὰ συνθέτῃται καὶ ἀπὸ Νοήματα ἀπλά, καὶ Φυσικά, καὶ χωρισμένα ἀπὸ πᾶσαν Ὑψηγορίαν τῆς Διανοίας, καὶ ἀπὸ Πάθη λυπηρὰ, καὶ πικρὰ, καὶ μὲ Φράσιν εὐκατάληπτον, ἡμελημένην, καὶ ἀκαλλώπισον, καθὼς εἰς τοὺς λυπομένους ἀρμόζει· καὶ ἡ Λέξις νὰ εἶναι Κυρία, καὶ Σαφής.

Στίχων Εἶδη ἀρμόζοντα εἰς τὴν Ἑλεγειάν.

Στίχοι δὲ ἐκ μὲν τῶν Ἐμμέτρων Εἰδῶν ἀρμόζουσιν εἰς τὴν Ἑλεγειάν οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἑλεγεῖοι κληθέντες, καὶ Ἡρωελεγεῖοι προσέτι, διὰ τὸ νὰ σύγκεινται ἐξ ἐνὸς Ἡρωϊκοῦ, καὶ ἐνὸς Πενταμέτρου. Τούτους οἱ Παλαιοὶ μετεχειρίζοντο προσέτι καὶ εἰς τὰ Ἐπιγράμματα τῶν Ἡρώων, καὶ ἤθελον ὅτι διὰ μὲν τοῦ πρώτου Ἐξαμέτρου Στίχου νὰ τιμᾶται ὁ Ἡρωϊσμός,

διὰ δὲ τοῦ ἐπομένου Πενταμέτρου νὰ θρηνηθῆται ὁ Θάνατος τῶν Ἡρώων· ἔπειτα ὁμοῦ τὸ Ἡρωελεγειακὸν Μέτρον ἔλαβε κοινὴν Χρῆσιν εἰς ὅλα τὰ Εἶδη τῶν Ἐπιγραμμάτων, καὶ προσέτι καὶ εἰς τὰ διάφορα Ἡθικὰ Διδάγματα, διὰ τὸ νὰ ἀπαιτῆ φυσικῶς τὸν ἀπλοῦν, καὶ φανερόν Τρόπον τοῦ λέγειν, κατὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἐκφέττωνται τὰ τοιαῦτα. Συνέγραψαν δὲ κατὰ τοὺς Παλαιούς μὲ τὸ Ἡρωελεγεῖον Μέτρον, ὁ Περίανδρος, ὁ Πιττακὸς, ὁ Σόλων, ὁ Χεῖλων καὶ ὁ Ἰππίας, περὶ Ὀρησκείας, περὶ Ἡθικῆς, περὶ Πολιτικῆς, κτ. καὶ τοὺς ἐμιμήθησαν ὁ Θεόγνις, καὶ ὁ Φωκυλλίδης. Ἐκ τῶν πολιτικῶν δὲ Εἰδῶν Στίχοι προσφυῶς ἀναπληροῦντες τοὺς Ἡρωελεγεῖους εἶναι ἢ κατὰ Διήγουςαν μόνην ὁμοιοκαταληκτοῦντες Δεκαπεντασύλλαβοι καὶ οἱ ὅμοιοι τούτων Δεκατρισύλλαβοι, ὡς εἰς τὰ περὶ αὐτῶν Κεφάλαια προλαβόντως ἐδηλώθη εἰς τὸ πρῶτον Βιβλίον ταύτης τῆς Πραγματείας. Τοιαῦτά τινα εἶναι καὶ τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν Σύθεσιν τῶν Ἑλεγειακῶν Ποιημάτων.